

NAŠA DRUŠTVA

MLADENIŠKI TABOR NA GORI OLJKI

V nedeljo, 21. julija je velik mladeniški tabor na Gori Oljki. Začetek ob 10. uri predpoldne. Mladenci Savinjske doline, pripravite se za ta svoj tabor!

Mladeniški shod pri Sv. Trojici v Slov. goricah preteklo nedeljo je bil lepo obiskan. V cerkvenem govoru je profesor Živornik dal mladini v prirčnih besedah prelepa življenjska navodila. Mladinsko zborovanje je vodil vrli mladenič Geratič z Negove. Predsednik Prosvetne zveze dr. Hohnjec je govoril o glavnih smernicah mladeniške prosvete in o Katoliški akciji; v svojem govoru je tudi osvetlil veliko delo, ki ga je pred 70 leti škof Slomšek izvršil za štajerske Slovence s preselitvijo sedeža lavantinske škofije v Maribor ter s tem z ustanovitvijo lastne škofije na slovenskem štajerskem. Krošl, organizator nadaljevalnega kmetijskega šolskega poduka v mariborski oblasti je s poljudnimi besedami pojasnil stanje kmetijskega stanu v sedanjosti ter priporočal kot od pomoč stanovsko kmetško izobrazbo in združeno akcijo. Mladenič Lovrenčič od Sv. Antona je govoril o pomenu Orlovstva. Predsednik shoda Geratič je z navdušenimi besedami priporočal obnovo mladeniških zvez. Pozdravne besede so izpregovorili mladeniči Faneli od Sv. Jurija v Slov. gor., Lešnik kot predsednik novo ustanovljene mladeniške zveze pri Sv. Barbari v Slov. gor., Korošak za Marijino družbo in Orla pri Sv. Juriju ob Ščavnici in Dvorsak za Marijino družbo pri Sv. Trojici. Bodrilne besede je govoril g. duh. svetnik župnik Gomilšek, ki je tudi pri večernicah imel navdušujoč cerkveni govor. Mladeniški pevski zbor od Sv. Benedikta je pod vodstvom tamošnjega organista proizvajal cerkveno petje ter je tudi s svojim lepim, ubranim petjem povzdignil svečanostno razpoloženje na mladeniškem shodu. Naj bi mladeniško zborovanje obrodilo obilno sadu na polju mladeniške prosvetne organizacije v Slov. goricah!

Odhod Kršćanske ženske zveze daje romarjem za Rajhenburg sledeče na znanje: Vlak pelje iz Maribora, gl. kolodvora 6. julija ob 9. uri predpoldne. Vozne karte se izdajajo v petek, dne 5. julija od pol 6. do 8. ure zvečer pri blagajni D, izkaznice se morajo predložiti pri blagajni, kjer se bodo žigosale. Romarska sv. maša se bode drževala v soboto, 6. julija ob pol 8. uri v cerkvi Matere Milosti (v frančiškanski cerkvi). Sveče za rimsko procesijo so preskrbljene in se bodo dobile pri cerkvi v soboto ob prihodu v Rajhenburg. Častilci Lurške Marije, moški in ženske se vabijo, da se udeležijo tega romanja. Odbor.

Sv. Lenart v Slov. gor. Katoliški študentje priredijo pri nas ob priliki svojega tečaja v nedeljo dne 14. julija popoldne igro, ki jo je napisal Maks Mell in se je pravi: »Igra apostolov«. Dejanje je vzeto iz vsakdanjega življenja, a je vendar povsem prepleteno z globokimi mislimi o Krsitusu-ovem evangeliju. Iz igre same odseva izredna, skorada nerazumljiva sila iskrene, globoke in otroške vere priproste deklice, ki je doma visoko v hribih. Zanimivo je to, da prihajajo k nam s tako igro študentje: Znamenje, da veje med njimi dober krščanski duh, ki ga bo slovensko ljudstvo iz srca veselo. — Pridite vsi!

Sv. Peter pri Mariboru. V nedeljo, 7. julija, po večernicah se vrši v posojilniških prostorih izredni občni zbor: tukajšnjega Orla. Prijatelji Orlovstva in bratje Orla se občnege zbora gotovo udeležijo, ker je izredno važen. Starši, ako imate kaj smisla za to, da ostane mladina poštena in nepokvarjena, dajte ji možnost, da se organizira v orlovski organizaciji. Pri nas, če bi že fantje bili navdušeni in bi radi šli v Orlovsko organizacijo, pa jim dostikrat starši branijo. Kaj je boljše, ali da fantje zahajajo v slabe, pokvarjene družbe, ali pa, da se organizirajo v poštenih krščanskih društvih. Na delo za ohranitev nepokvarjene mladine! — Bog živi!

Ptuj. Dekliška Marijina družba pri očetih minoritih priredi v nedeljo dne 7. julija t. l. predavanje o gojenju cvetlic, predaval bo gospod inž. Ciril Jeglič iz Ljubljane. Dekleta od blizu in daleč, pridite poslušat, kako boste gojile in negovale Vaše najljubše prijateljice, da boste potem kinčale okna in domove! Vsi prijatelji cvetlic iskreno vabljeni!

Sv. Marjeta nize Ptuja. Orlovska srenja ob svoji petletnici. Da petletno udejstvovanje šmarjetske orlovske srenje ni bilo prazno in brez sadu, hoče pokazati šmarjetska srenja s svojo prireditvijo na šmarjetsko nedeljo dne 21. julija t. l. Po vseh odsekih so priprave v polnem teku. Domači godci se pripravljajo s polno paro. Vse kaže, da bo ta prireditev nadkrilila zadnjo prireditev, ki je ostala vsem gotovo v dobrem spominu. Vsem, od blizu in daleč, vam kličejo bratje Orla, sestre Orlice, čili mladci in majhni naraščajniki krepki Bog živi!

Sv. Jurij ob Ščavnici. Končno vam vendarle že lahko povemo srečni dan tombole našega Bralnega društva. Ta bo nepreklicno 11. avgusta. Ne moremo prej radi raznih cerkvenih in drugih društvenih prireditev. — Dne 14. julija po večernicah pa vabimo vse društvenike v Perger-jevo uto na občni zbor Bralnega društva. Volitev ne bo, pač pa poročila, govori, deklamacije in petje.

Januš Golec:

„Bubi“ glavica.

Pogovorili smo se že v našem listu, kako je hitro ozdravila krepko težka gospa Kolenčeva na nogah s pomočjo za hojo edino pametnih nizkih pet. Pri 137 kg telesne teže — zdrave noge, kdo bi ne bil vesel, ako ga že opominja resna — starostna doba. Saj je bila tudi Kolenčka hvaležna, za zdravje ter se ga radovala, da je zaupala vsakemu znanu: kako in s čigavo pomočjo stoji in stopa brez motenja po obeh nogah. Človek zna ceniti ljubo zdravje le tedaj, če ga zgubi. Po isti stari polki lahko miselnosti se je zavrtela naša krčmarica. Po zabila je s časom, da je bila ščipavih nog, zahrepenela je po občem prerojenju. In kedar se čuti že tudi starejša ženska mladostno? Ako se jej laskajo in jo božajo z besedami: »Oh, kako mlad obrazek še imate, draga gospa! Pa kako ljubka je vaša glavica, niti ene sive niti ni izslediti na njej.« Tako in enako hvalisanje done dobro, kaj še le, če je nekaj resnice na njem!

Gospa Kolenčeva je hotela izsiliti od narave: pomlajeno glavico! Pri nemotenem telesnem počutenju je osredotočila vsa hrepenenja v en cilj — v »bubi« glavico. Kratko pristriženi in skrbno sfrkani lasje obsujejo s cvetjem celi obraz!

Dobra mama je začela z vso natančnostjo opazovati ženski spol, kako morajo biti prirojene lasje, da je »bubi« pomlajevalen, prirčen, mikaven. Toliko si je bila kmalu na jasnem, da »bubi« brez kodrov ni nič. V kratko ostrizeni glavi, ko visijo lasje ohlapno navzdol, zgleda že bolj priletna ženska kakor kak dolgolasi slovaški piskrovez. Kodrasta glava je »ringelšpil« mladosti, če tudi je nekako usiljena pri nad 50 let!

Pred meseci noč in dan boleče noge — sedaj ta neprestana razglabljanja o »bubi«. Kolenčeva mamca je bila že zopet v nezadovoljnosti. Iz nestrpnosti in nezadovolja se je rodil naenkrat glavobol. Začelo jej je kar grmeti po glavi,

Funkcionarji si pripravite poročila, člani pa denar za članarino! Na svidenje!

Griže. Grižka župnija in njena »Orlovska družina« je praznovala na praznik sv. apostolov Petra in Pavla velik in pomemben dan blagoslovitve nove zastave. Zastavo si je nabavil grižki Orel pod predsedstvom brata Franceta Goropevšek in duhovnega voditelja g. kaplana Mirko Štruk-a. Ob 9. uri zjutraj je bil pri gasilnem domu v Grižah sprejem bratov in sester, ki so prihiteli s prapori iz Zalca, Celja in Teharja. Po pozdravu br. predsednika se je pomikal sprevoz pred farno cerkev v Grižah, kjer se je vršilo ob pol 10. uri zborovanje, na katerem je govoril Ivo Peršuh iz Celja. Ob 10. uri je po lepem nagovoru č. g. duhovnega voditelja kaplana Štruk-a blagoslovil prapor, kateremu je kumovala s. Malči Goropevšekova, vlt. g. domači župnik, duhovni svetnik Ivo Krančič. Ob 16. uri se je vršila slavnostna telovadna akademija, kjer so se poleg domačih Orlov, posebno odlikovali mladci iz Celja in Teharja s svojimi simboličnimi skupinami. Tudi domači Orel je svojo čast izborno rešil. Nad vse so ugajale orliške proste vaje in prekrasna simbolična vaja »Na grobu matere« katero so izvajale grižke Orlice. Kliče mo grizkemu Orlu: Dvigaj svoj prapor in zbiraj pod njegovim okriljem kmečko in delavsko mladino grižke župnije. Bog živi!

nabijati po možganih in — glava — in pač težka glava vsaj vsak drugi dan. In odkod nova — mučna bolezen? Dolgi lasje, ta nepotrebna teža in navlaka, tišči noč ter dan na rahle možgane in ni čudno, ako se razbolijo in mrcvarijo človeka. Vsak vzdihljaj Kolenčke je končaval z glasno željo: »Nesrečni glavobol! Še ponorela bom, ako se ne iznebim dolgih las!«

Bolezen dotira človeka do marsikate rega trdnega sklepa. Liki jeklo nezlomljivo načela poženejo, če se počutiš hudo bolne glave in imaš pred seboj upanje: ravno to-le mi bo olajšalo bol!

Kolenčki ni bilo več prestati z dolgimi lasi pri vročem štedilniku, saj bi še bila lahko ponorela. Nesrečni glavobol se je pogostokrat tako razljutil, da si je morala razplesti kite, dvigniti lase kvišku, da je prepihal zrak ubogo glavo in so se oddahnili možgani. Že dvig las je uplival olajševalno, kakor bazam bi pa bil »bubi«.

Zakaj neki ni zletela Kolenčka takoj k brivcu in se dala obalincati? Nad 50 let dolge kite in kar v pol ure na balinc — tak preobrat vendar ni kar tako kakor bi pljunil, že radi kritične okolice ne. Treba iztakniti za skok iz dolgega na kratko izgovor, ga temeljito podpreti in nato se šele okleniti cilja.

Kolenčka je dobro znala: Moje prijateljice in gostje so obveščeni, da ponorim, ako se ne rešim las. Pri vednem tarnanju o bolečinah v glavi so že nekateri prigovarjali: »Gospa, »bubi«, pa bo vse dobro!«

Opravičena je bila pred lastno vestjo in okolico, torej »bubi« in zopet »bubi«, da bom zdrava pri težavnem krčmarškem poklicu!

Kljub sklepu: skloniti težki kiti pod ostrino škarij, izvršitev ni bila lahka. Vse je še šlo, le preko brivčevega praga ni dalo Kolenčki.

Eden od brivcev je bil vendar toliko iznajdljiv, da je uganil, kaj teži obilno mamco in jo je sunil preko vseh bojazni s prijazno opazko: »Prosim, gospa, naprej in na stol, saj jaz sem jih že o-

balinca na »bubi« največ v celém mestu.

Kakor jagnje mesarju je sledila brivcu in za dobri dve uri se je vrtela po kuhinji s kodrasto »bubi« glavico. Pa kaj ljubkost kratkih kodrov, Kolenčke ni bolela več glava, saj to je bil glavni cilj in namen njenega balinca. Ozdravljena — pa še kodrasta, kako bi ne bila vesela in s tem tudi pomlajena!

Prijateljice so se izražale pohvalno glede prevrata na Kolenčkini glavi; nekateri moški gosti so molčali pri pogledu na stari balinc, najresnejši so bili glasnega mnjenja: »Ako stara krava zbežlja, jej ni nobeden plot previsok.«

Naj že bo, kakor hoče: Kolenčeva mama je imela kratke lase in ne več glavobola! Zlodej je tičal še v tem, da so kodri v soparni kuhinji popuščali, se razvijali in kar naenkrat ni zgledala glava kot koštrunček, ampak kakor opušljen vrabec. Umetni kodri so sicer za prvi pogled mikavni, a nestalni in se spreminjajo z vremenom. Kar je solnce za vreme, to so brivčeve žgalne škarje za »bubi«, ki je up današnjega ženstva.

Mama je morala večkrat k frizerju. Ravno pri točki kodranja se je rodila nova težkoča: neprijetno in večurno čakanje v brivnici. Pri dobrodoči gostilni je čas drag in ga prevečati v brezdelju pri frizerki, je bil kamen spodtika in pomisleka pri sicer resni ter delavni Kolenčki. Ko je nosila kite, se je spletala sama, zakaj bi se ne kodrala sama? Ako bode lastnoročno obdelala »bubi« glavo, bo prihranila na času in denarju. Frizerske škarje si je kupila, eno ogledalo pred obraz, drugo še večje na zaboje za glavo in Kolenčkina česalnica je bila opremljena. Parkrat je šlo kodranje z lastno roko bolj počasi, ker z žarečim železom je treba previdno kretati po občutljivi glavi. Vaja je izmuštrala krčmarico tako v friziranju, da ji ni bilo niti najmanj žal za na vlako dolgih las.

V Kolenčkini gostilni sta bila takoj za hišno gospodinjno: čuvaj skok in mišji strah — murgl. Živela sta v zastopnosti, ker ju ni nikdo ščuval enega nad drugega. Dobivala sta hrano v ločeni posodi, a jo uživala skupno v kuhinji ali na veži. Le tu in tam se je pripetilo, da je bil skok prej gotov, šel pogledat k bolj počasnemu murglu, ga napodil od skleda s premočjo ter sam polizal. Pri večji krčmi morata biti pes in mačka, to je prastaro pravilo, ki je bilo spoštovano od Kolenčeve mame.

Pred dobrimi 14 dnevi v soboto na večer je šlo. Večja družba je naročila pečene piške, ki so bile pripravljene, le gospejin »bubi« je bilo treba še skodirati.

Eno ogledalo na mizo, drugo za hrbet na dva zaboja in škarje v peč. Skok in murgl sta večerjala v veži, da je bila gospa pri »bubi« bolj nemotena. Sedela je na stolu med obema ogledalom, — proti tilniku v laseh žareče škarje in na veži kot bi ustrelil: prh — prh — prh in smuk skozi kuhinjska vrata in v ogledalo pred gospo. Murgel je hušnil na pobegu pred skokom na mizo, prevrnil ogledalo in nesreča — nesrečna:

Kolenčki so zdrknile škarje iz roke, za vrat in po golem za pas! Kvišku in v obupni trenutni bolečini še na zofo ob štedilniku, dokler se ni žareče železo ohladilo na maminim hrbtu in si izžgalo samo izhod izza pasu!

Niso bile šala Kolenčkine opekline. Na krik ter vik so hiteli gosti v kuhinjo in razbrali toliko, da se je dobra mamca pri friziranju opekla, ubila obe ogledali ter obžgala obleko na hrbtu. Z gospo v spalno sobo in po zdravniku. Vsa olja in mazila niso pomagala nič. Vročina je utisnila škarje globoko v hrbet obilne gospe in to je peklo ter žgalo eno celo noč in celi dan. Ponesrečena ni mogla ležati na hrbtu radi opekline, na trebuhu ne radi debelosti, na strani ne, ker jo je prevračalo sedaj na trebuh, pa zopet na hrbet. V težkih dneh boleče in pekoče nesreče je največ predsedela na postelji in prejekala nad opeklinami. Ko je že lahko ostavila sobo, ko se je oddaljila neznosno pekoča vročina, rana ni hotela zaceliti. Kakor hitro se je potila, je zopet peklo, da bi bila plesala po stropu. Kaj je pomagalo

Kolenčki drugega, kakor pribežališče vseh nezaceljivih ran: sv. Rok. Vzdih k svetniku ranocelniku so jo tudi porinili na pot spoznanja in kesanja. — »Bubi« je proklela in obljubila sv. Roku, da se bo spametovala pri laseh — kakor se je pri petah, le hrbet jej naj zacele. Kolenčkini dobri sklepi so bili že koj pri rojstvu tako dejanski, da ni videl nikdo več njene »bubi« glavice od večera nesreče, ker jo je skrila pod trdo zavezano ruto.

Ob času, ko beležim te vrste, je rana Kolenčeve mame tik pred zaceljenjem, sv. Rok v največji časti, »bubi« ferda, man in sklenjene dolge kite, če bodo le še zrasle, ker se je mama že bratila z Abrahamom. Ruta bo odložena, ko bodo daljši lasje in ko bo zahvaljen ranocelnik sv. Rok v svetišču nad Šmarjem pri Jelšah.

In kaj pa skok in murgl? Polukavata sočutno v Kolenčevo mamko; v svoji notrajnosti sta pa najbrž uverjena, da sta učinila dobro, ker se je gospodična spametovala pri temelju in kroni — pri petah in glavi!

Organistovske zadeve.

Te dni prejmejo račune in položnice taisti, ki že članarino niso poravnali. Kdor ne more poslati vsega, naj pošlje vsaj polovico, drugo pa v jeseni. Sicer pa, dalje se odlaga, večji je zaostanek. Društvo ima terjati zaostale članarine približno 8000 Din. Zato pa tudi odbor ne more tako delovati kakor bi rad, ker manjka denarja. Ako bi kdo dobil pomotoma opomin, pa ima že plačano, naj to javi tajniku Francu Klančnik v Šmartnem ob Paki. Članarina 2 Din na mesec je tako nizka, da jo zmore vsak organist. Kdor kljub vsem opominom ne bo nič plačal, bo črtan iz knjige članov. Na prošnje in vprašanja tistih, ki niso člani našega društva, se sploh ne bo oziralo.

V mnogih cerkvah imajo zelo slabe orglje, organisti pa pokvarjeno harmonije in razglašene klavirje, ne vejo pa mnogi, kam bi se obrnili in poskusi koga, ki bi jim to popravil. Priporočamo tem potom za vsa taka popravila g. Josip Turin-a, Celje, Prešernova 11. On dela jako solidno in po nizki ceni.

Maribor. Župan dr. Juvan se je vrnil z bolniškega dopusta iz Gleichenberga in je zopet prevzel uradne posle na magistratu. — V občinskem svetu se je izvršila velika sprememba. Veliki župan je razrešil, oziroma odstavil občinske svetnike bivše socialistične stranke Bahuna, Jelena in Plevanča poleg že poprej odstavljenega Eržena. Na mesto socialnih demokratov so imenovani za člane občinskega sveta gg. Vladimir Pušenjak, zadružni nadrevizor, inženjer Dračar, tovarnar, ravnatelj tovarne »Kristal« Rupert Pivec in mizarjski mojster Ivan Klančnik. Upamo, da bodo novoimenovani mnogo pripomogli k mirnemu in pametnemu delu pri občini. — Mladi obrtniški naraščaj v Mariboru in okolici se je zopet pokazal, kaj zmore pridnost. Vajenci in pomočniki so priredili razstavo svojih del, ki je zelo lepa. Traja še do 7. julija in se nahaja v veliki Götzova dvorani. Slovesna otvoritev je bila na Petrovo predpoldne. Častitamo mladim obrtnikom. — Desetletnico svojega delovanja kot marljiv predsednik društva katoliških mojstrov v Mariboru obhaja te dni g. Ivan Lorber, slikarski mojster in hišni posestnik v Vetrinjski ulici. G. Lorber zbira krog sebe naše obrtnike-mojstre in vodi tudi dobro delujočo posojilnico katoliških mojstrov. Naše častitke! — Novo mestno kopališče na Felberjevem otoku pridno gradijo noč

in dan. Kopališče bo morda že koncem julija prvi del gotovo. — Velikanski nalive, oziroma prelom oblaka dne 28. julija je pokazal zopet, da so kanali v mestu mnogo premajhni. Voda je tekla po ulicah kakor v potokih in kanali niso mogli požreti velike množine vode. Pri novih kanalih bo treba to upoštevati. — Ustrelil se je v duševni zmedenosti policijski detektiv Anton Pučnik. Samomora so baje krive težke družinske razmere. — Nove palače g. mesarja Vlahoviča in trgovca g. Vlahoviča so že pod streho. Do septembra morajo biti stavbe že tudi na znotraj gotove. — V ponedeljek so se z mariborskega kolodvora odpeljali Orli in Orlice v Prago na velike orlovске slavnosti. Z glavnega kolodvora sta jih odpeljala okoli polnoči dva posebna vlaka. — Umrl je priljubljeni gimnazijski profesor g. Jakob Zimmerman, rodом iz Žiž pri Konjicah. Blagi pokojnik je bil splošno priljubljena osebnost. Umrla je isti dan gospa Ana Schober, vdova po znanem pekovskem mojstru Francu Schober. Svetila obema nebeška luči!

Sv. Peter pri Mariboru. V nedeljo dne 23. m. m. so se vršile volitve novega cerkveno-konkurenčnega odbora za župnijo Sv. Peter pri Mariboru. Izvoljeni so bili naslednji: Knaplež Ivan iz Vodol, Knaplež Matija iz Terčove, Fluher Ljudevit iz Metave, Verlič Franc iz Terčove in Stegar Franc iz Grušove, kateri so si izvolili iz svoje srede Verlič Franca, načelnikom. — Žalosten dogodek se je je izvršil v Terčovi. Nehvaležen sin je dejansko napadel svojega očeta. V sled lepega vremena smo seno večinoma že pospravili in tudi precej veliko ga je. Solčno vreme dobro vpliva na vinograde, kakor tudi na bilja, ki pričinja deloma zoriti. — V soboto smo praznovali god svojega farnega patrona sv. Petra in je bilo pri nas »žegnanje«. — Okrajni zastop v Mariboru je temeljito popravil in uredil cesto iz Maribora proti Sv. Petru p. M., tako da je sposobna za vse vrste vozil.

Marenberg. V bližnjih mesecih poteče deset let, kar je bila osvobodena Dravska dolina izpod tujega robstva. Ta veseli dogodek in veliki jubilej ne sme iti neopaženo mimo nas. Treba je baš v Marenbergu kot središču Dravske doline dati temu izrednega povdarka. Zato je pripravljali odbor Narodne odbrane sklenil, da priredi dne 14. julija 1929 kolikor le mogoče veličastno proslavo tega jubileja po sledečem sporedu: 1. Zjutraj sprejem in pozdrav gostov na kolodvoru; 2. odkritje spominske plošče iz bron v Marenberški cerkvi v spomin v svetovni vojni padlim vojakom in onim, ki so padli v osvobodilnih bojih; 3. sv. maša na cerkvenem trgu, katero bo daroval koroški rojak in begunec prošt g. Serajnik iz Dravograda; 4. po sv. maši nastopijo na istem prostoru slavnostni govorniki iz Maribora; 5. povorka po trgu Marenberg; 6. velika narodna veselica na šolskem vrtu.